

Princ a žába

Laskavost, Vytvrlost

Fantazie lidí nezná hranic, což dokazuje i tento starý lidový příběh – pohádka o králi, který se neuměl rozhodnout, kterému ze svých dvou synů předá královské žezlo. Rozhodl se tedy pověřit je třemi úkoly, a království dát tomu, kdo tyto úkoly zvládne lépe.

⌚ 8 min

😊 5+

Bylo jednou jedno království, v němž panoval starý král. Měl sice dva syny – Ivana a Vasila, ale nedokázal se rozhodnout, kterému z nich odevzdá po smrti svoje žezlo.

Jednoho dne si je zavolal k sobě a oznámil jim: „Synové moji, dám vám tři úkoly a ten, kdo se s nimi lépe vypořádá, dostane království. Vaším prvním úkolem bude jít za svými nevěstami a donést mi od nich **nejhezčí šátek**, jaký mají.“

Vasila úkol potěšil, protože měl krásnou nevěstu s bohatým šatníkem, a tak se rovnou **rozběhl za ní**. Ale Ivan zůstal smutný. Neměl žádnou nevěstu, a neměl tedy od koho šátek získat. Potuloval se po královské zahradě a přemýšlel, jak splnit otcův úkol. Sedl si pod strom, když tu najednou spatřil **na kameni žabu**.

„Proč jsi tak smutný, mládenče?“ ptá se ho žába.

„Ach, otec má velké království a předá ho tomu synovi, který k jeho spokojenosti splní tři úkoly. A já hned ten první nedokážu splnit. Mám donést co nejhezčí šátek od svojí milé, jenže já žádnou milou nemám,“ **povzdechl si Ivan**.

„Netrap se tak, Ivane, pojď se mnou,“ řekla žába a **skákala pryč**.

Ivan ji tedy následoval. Žába ho zavedla do jeskyně a poprosila ho, aby tam nanosil vodu. Kdysi tam totiž bývalo jezírko, které už dávno vyschlo. Ivan neváhal a **nanosil tolik vody**, kolik se tam vešlo. Když práci dokončil, žába vytáhla ten nejhezčí šátek, jaký kdy viděl. Ivan poděkoval a utíkal se šátkem **radostně domů**.

Starý král viděl, že oba synové už nedočkavě čekají, aby předvedli, jak splnili první úkol. Starší syn Vasil vytáhl krásný vzorovaný šátek.

Král ho pochválil a říká mu: „To je opravdu velmi pěkný šátek, hezčí jsem ještě nikdy neviděl.“

Potom však Ivan ukázal králi šátek, který mu dala žába, a celá komnata se od té krásy **přímo rozzářila**. Král musel uznat, že Ivanův šátek je rozhodně hezčí.

Hned však zadal synům druhý úkol. „Jděte za svými nevěstami a doneste mi od nich ten **nejhezčí prsten**, jaký mají,“ zněl další králův úkol.

Vasil okamžitě vyběhl **za svojí milou** a požádal ji o ten nejhezčí prsten, jaký měla. Ivan zase jen smutně bloudil po královské zahradě, protože neměl žádnou milou, která by mu dala prsten. Když tu opět spatřil žabu, které vlácel vodu do jezírka v jeskyni.

Ta k němu i tentokrát promluvila: „Co jsi tak **smutný, mládenče?**“

„Ach, ani druhý úkol nedokážu splnit. Mám přinést ten nejhezčí prsten od svojí milé. Jenže, jak už víš, já milou nemám,“ povzdechl si Ivan.

„Netrap se už, Ivane, pojď se mnou,“ řekla žába a Ivan ji znovu následoval. Žába ho opět zavedla do té samé jeskyně a poprosila ho, aby tentokrát nanosil dřevo z lesa. Ivan neváhal, **narubal v lese dřevo** a nanosil ho tolik, kolik si žába řekla. Potom mu podala ten nejhezčí prsten, jaký kdy viděl. Šťastný Ivan žábě poděkoval a **běžel domů**.

Bratři se opět setkali v královské komnatě, aby otci předvedli, jak splnili druhý úkol. Starší syn Vasil odevzdal králi zlatý prsten, který byl vykládaný **červenými rubíny**.

Král ho pochválil a říká: „Nu, velmi pěkný prsten to je.“

Nato Ivan vyndal z kapsy svůj prsten, který dostal od žaby, a všechny doslova oslepily lesk a krása, kterou **prsten vyzařoval**. Král hned zhodnotil, že Ivanův prsten je ten nejhezčí, jaký kdy viděl.

Následně zadal synům poslední úkol: „Jděte za svými nevěstami a **přiveďte je s sebou**. Království dám tomu, kdo mi představí hezčí nevěstu.“ Takto tedy zněl třetí úkol. Starší syn Vasil nadšeně vyběhl za svojí milou, aby ji přivedl k otci.

Ivan znovu zamířil do královské zahrady, smutně se procházel a v duchu přemýšlel: „Žába mi dala nejhezčí šátek na světě, dala mi i prsten, který svojí krásou rozzářil celou **královskou komnatu**, ale jak by mi mohla dát překrásnou nevěstu?“

Najednou k němu přiskočila žába a do třetice se ho ptá: „Co jsi tak smutný, mládenče?“

Ivan si povzdechl a říká: „Ach, třetí úkol je ze všech nejtěžší. Mám králi představit svoji nevěstu. A království dostane ten z nás, jehož milá je hezčí. Ale já nemám žádnou nevěstu.“

„Pojď se mnou,“ **odvětila žába** a Ivana opět zavedla do jeskyně. „Když jsem tě prosila o vodu, jezírko jsi úplně naplnil. Když jsem tě prosila o dřevo, nanosil jsi ho spoustu. Teď tě prosím, vezmi mě do dlaní a polib mě.“

Ivan nechápal, o co ho žába žádá. Ale když už ochotně vyhověl jejím předešlým přáním, rozhodl se, že splní i to třetí. A tak vzal žabu do rukou, přiložil si dlaně ke rtům, zavřel oči a žabu políbil. Z ničeho nic **země zaduněla**, celou jeskyni rozzářily blesky a když polekaný Ivan otevřel oči, stála před ním ta nejhezčí dívka, jakou kdy viděl.

„**Byla jsem zakletá do žáby** a vysvobodit mě mohl jedině polibek od mládence s dobrým srdcem,“ povídá kráska. „Ten, kdo mě vysvobodí, mě může dostat za ženu i s celým mým královstvím.“

Šťastný Ivan zavedl svoji novou nevěstu do královské komnaty, aby ji představil otci. Byla nádherná. Pravda, také Vasilova nevěsta byla velmi pěkná a elegantní, ale Ivanova ji ve všem předčila. Otec byl spokojený, že si oba synové vybrali dobré ženy a už už šel království svěřit Ivanovi, ale ten ho přerušil. Otcí poděkoval a rozhodl se, že se vzdá království ve prospěch staršího bratra Vasila a odejde vládnout do království **svojí nevěsty**.

A tak všichni spokojeně a v lásce žili a panovali ve svých **královstvích, dokud neumřeli.**